

и всички съвѣтници и чиновници, а подиръ това Кардиналтътъ заповѣда да ся започене славословіето, което народътъ повтаряше вжтрѣ и извънъ храмътъ.

Гледка умилителна който щѣше да смути и да разбърка една отвратителна комедія!

Разбуденъ като отъ дълбокъ сънъ чрѣзъ пѣніята, шумътъ и звъненіето, Мазаниелъ скокнува внезапно, измъква сабіжтѣ си и гледаше плахо-плахо очарователныйтъ видъ около си.

Въсхваленіята, които отправяше народътъ къмъ него и почеститѣ които началствата му отдавахъ като ся въсправяхъ съврѣменно съ него, види ся че нанесохъ послѣднийтъ ударъ на примрачалтѣ му главъ...

— Ничтожно стадо! извика, като ся искиска та ся изсмѣ срѣшу дѣорячѣтъ на подкралъ.

А Пълкътъ на Смертьтѣ, самыйтъ който го чу, отговори му съ порой ржкоплексканія.....

Но Диктаторътъ, като скачаше отъ единъ край на другъ, повтори гнѣвно.

— Почестъ на святейтъ домъ, палжмници!

— И ако владыката не бѣ спрѣлъ сабіжтѣ му, щѣше да убіе войникътъ който бѣше до него.

Паднѣ тогазъ ужасенъ на позѣтъ на архіепископа и съсъ слъзы пригрѣщаше коленѣтъ му и го моляше за прошкѣ.

И тѣзи чудноваты обстоятелства народътъ напстинѣ наможѣ да ги види, но общественнытъ чиновници ги видѣхъ и смръзнѣты отъ страхъ думахъ помежду си, — Рыбарьтъ полудѣ.

А тутакъ си и той станѣ и като повика одного отъ благородничѣтъ кояго бѣхъ при архіепископа, проводи го до подкралъ да му обади, че — “ Искъ да задържи управленіето на градътъ, че му трѣбало стражѣ прѣдъ вратата му, че иска да ся даджѣ повышенія на войскарить му. да ся испждятъ вситѣ благородницы отъ палатытъ и отъ стѣповетѣ си, и много други таквызѣ исканія на които